

4. Поплавська І.В. Суспільно-географічні основи дослідження готельного господарства // Географія, картографія, географічна освіта: історія, методологія, практика . Матеріали міжнародної науково-практичної конференції присвяченої 30-річчю відкриття кафедри географії України та регіоналістики і 80-річчю утворення Чернівецької області (м. Чернівці, 7-9 травня 2020). – Чернівці: Видавничо-поліграфічне підприємство «МІСТО», 2020. 325-329.
5. Прокопець І.І., Головка О.М. Сучасний стан та перспективи розвитку готельно-ресторанного господарства Закарпаття як складова сфери туризму // Науковий вісник Мукачівського державного університету Економічні науки. Журнал наукових праць №19(14). 2015. С. 187-195.
6. Pabian B., Kuzyshyn A., Pabian A ect. Hotel industry in Poland and Ukraine – selected aspects of functioning, management and development. Czestochowa: Publishing Office of Czestochowa University of Technology, 2019. 114 p.
7. Poplavska I. Methodological aspects of the analysis of the hotel management of Ukraine at the present stage // Scientific Letters of Academic Society of Michal Baludansky. 2016.– № 2 (4). – P. 114-116.
8. Офіційний веб-сайт Головного управління статистики у Закарпатській області.
URL: <http://www.uz.ukrstat.gov.ua/>.

Мороз О.

магістрантка II курсу

спеціальності 106 Географія

Науковий керівник – доц. Кузишина А. В.

ГЕОГРАФІЯ МІЖНАРОДНИХ ТУРИСТИЧНИХ ПРИБУТТІВ В МЕЖАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ТУРИСТИЧНОГО РЕГІОНУ

Вступ. Унікальною рисою Європейського туристичного регіону є високий економічний потенціал та високий рівень доходів населення, що є передумовою для лідируючого місця в туристичній сфері за кількістю туристичних прибуттів та дохідністю від міжнародного туризму.

Дана проблематика розглядалася в дослідженні Н. Погуди, О. Розметова (2018), О. Короля (2019), К. Снігур (2019), А. Кузишина (2017, 2019, 2020).

Виклад основного матеріалу. Традиційно Європейський туристичний регіон є світовим лідером за показниками туристичних прибуттів та доходів, що, правда, з динамікою до повільно зниження частки в загальносвітовому показнику. Так, у 2000 р. на нього припадало 57,4% усіх туристичних прибуттів і 52,4% доходів. У 2009 р. на Європейський туристичний регіон припадало понад 52% всіх туристичних прибуттів і 48,5% туристичних доходів світу. На 2015 р. згадані тенденції збереглися – 51,2% туристичних прибуттів і 35,8% туристичних доходів. Аналізуючи зміну кількості туристичних прибуттів за період 1995-2015 рр. в Європейському туристичному

регіоні, варто відмітити позитивну тенденцію абсолютного показника, але порівняно з іншими регіонами Європа уповільнює темпи приросту та втрачає частку в загальносвітовому показнику.

Туристичну атрактивність Європейського регіону в цілому та окремих країн зокрема, визначають: якість довкілля, що виступає індикатором екологічної атрактивності туристичного регіону; матеріально-технічна база туризму, що визначає рівень розвитку засобів розміщення та обслуговування туристів; сконцентрованість культурно-історичних пам'яток та розважальних закладів; розвиток інформаційно-комунікаційних технологій який визначає рівень комунікаційної атрактивності території; стан криміногенної ситуації в регіоні, що є індикатором рівня безпеки подорожей в регіоні; рівень транспортної доступності; загальний імідж регіону, що виступає критерієм загальної соціально-економічної туристичної атрактивності.

Особливістю туризму, в Європейському регіоні, є його яскраво виражений внутрішньо регіональний характер: 75% припадає на внутрішньоєвропейські поїздки, і тільки 25% – на міжрегіональні поїздки. Найсуттєвішими, в територіальній структурі міжрегіональних туристичних потоків, є потоки, що зв'язують Західну Європу з Північною Америкою та Японією. Саме ці регіони утворюють так звані центри економічного і одночасно туристичного тяжіння. Велике значення мають і меридіональні тури, що спрямовані з Північної Європи (Данія, Швеція, Фінляндія) в країни Середземноморського басейну (Іспанія, Греція, Франція, Хорватія, Греція).

В число світових лідерів за туристичними прибуттями потрапляє п'ять держав Європейського туристичного регіону: Іспанія, Франція, Італія, Німеччина та Велика Британія. У 2017 р. Німеччина очолила рейтинг найпопулярніших країн для туристів, її відвідали 243 млн. туристів. Далі у рейтингу – Франція та Іспанія, їх відвідали з 220 млн. та 152 млн. туристів відповідно [5]. Популярними туристичними напрямками залишаються Чехія, Данія, Угорщина, Нідерланди, Австрія, Польща, Фінляндія, Швеція.

Європа найбільш рекреаційно приваблива у світі, щороку її відвідує до 60% рекреантів. Це пов'язано з просторовою концентрацією тут природного, культурного, історичного й етнічного розмаїття. Традиційними лідерами за кількістю відвідувань в Європі є Німеччина, Франція та Іспанія. У 2017 р. до п'ятірки європейських країн за кількістю іноземних туристів належали: Німеччина – 119,8 млн., Франція – 91,6 млн., Іспанія – 79,7 млн., Італія – 34,1 млн., Нідерланди – 27,7 млн.

В розрізі країн спостерігаються певні відмінності. Так, країни Північної Європи – Данія, Естонія, Латвія, Литва, Норвегія, Фінляндія

та Швеція, демонструють відносно невелике збільшення прибуттів рекреантів до 5%, а в Латвії навіть зменшення на 11%, порівняно з 2016 р. Країни Західної Європи залишаються найбільш розвинутим у плані міжнародного туризму та рекреації, зокрема. Безумовним лідером регіону є Франція, на яку припадає понад 50% рекреаційних прибуттів у цей регіон. Однак у 2015 р. та 2016 р. вона потерпіла кризу прибуттів. Порівняно з 2014 р. кількість прибуттів рекреантів впала на 11,1% в 2015 р. У 2017 р. показники в'їзду рекреантів відновились та навіть збільшились. Загалом приріст рекреаційних прибуттів, до Франції зріс на 6%, порівняно з 2012 р. однак не перевищили показники Німеччини, яка з 2012 р. має досить несуттєвий приріст у 5%. Серед країн, які показували за згаданий період позитивну тенденцію – Швеція 21,4 млн. та Австрія – 14,6 млн. рекреантів. Центральні та Східні європейські країни, незважаючи на наявність значних та різноманітних рекреаційних та туристичних ресурсів, суттєво відстають в розвитку рекреаційної сфери від Західної та Північної Європи. Це можна пояснити тим, що у цьому регіоні розвиток рекреації, через існування в минулому планової економіки, розвивається вкрай повільно. Крім того, рівень інфраструктури в цих країнах суттєво відстає від інших. Хоча певні країни мали позитивні показники, у порівнянні з 2012 р. Приріст рекреаційних прибуттів зріс в Румунії на 24%, Угорщині – 16%, Словаччині – 8%, Польщі – 6%, Чехії – 3%. Південно-європейські країни також відзначаються постійним приростом рекреантів. Так, з 2012 р. приріст рекреаційних прибуттів зріс в Мальті на 76%, Португалії на 6%, Іспанії – 10%, Словенії – 6%, Кіпрі – 7,6%. Виключення становить Італія, тут показник приросту, в порівнянні з 2012 р. знизився на 12,5%. За таким низьким рівнем приросту рекреаційних прибуттів до країн Європи стоять такі фактори як: падіння конкурентоздатності, внаслідок старіння їх рекреаційного продукту; високий рівень цін на рекреаційні послуги; труднощі у пристосуванні рекреаційного ринку до змін у потребах рекреантів; зростання попиту на екзотичні та екстремальні рекреаційні послуги та зменшення на традиційні.

Висновки. Європейський туристичний регіон залишається найбільш значущим за показниками туристичних прибуттів та туристичних доходів. Багато країн регіону стали базовими для розвитку лікувально-оздоровчого, ділового, релігійного, спортивно-оздоровчого та круїзного туризму.

Впродовж перших десятиліть ХХІ ст. Європейський туристичний регіон в абсолютних показниках туристичних прибуттів переживав позитивну тенденцію до 2015 р. (від початку тисячоліття показник туристичних прибуттів підвищився на 55%). Доходи від прибуттів зростали до 2014 р.

В субрегіональному розрізі від 2000 р. Європейський регіон пережив деякі зміни. Так, Західноєвропейський туристичний регіон втратив лідируючі позиції за турприбуттями (в 2000 р. на нього припадало 35,5% турприбуттів, в 2009 р. – 31,8%, а в 2015 р. – менше 30%). Водночас, зросла роль Центрально-Східноєвропейського (в 2000 р. – 17,6% турприбуттів, в 2015 р. – майже 21%) та Південноєвропейського й Східносередземноморського (в 2000 р. – 35,8% турприбуттів, у 2015 р. – понад 37%) туристичних субрегіонів. Ймовірно, що дана тенденція буде дотримуватися й у найближчому майбутньому. Європейський туристичний регіон буде залишатися найбільш відвідуваним та відчувати конкуренцію за кількістю доходів від туризму.

Список використаних джерел

1. Король О. Міжнародні туристичні потоки: суспільно-географічні аспекти формування та геопросторовий розподіл: монографія / О.Д. Король. Чернівці: Чернівецький нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2018. 512 с.
2. Кузишин А. В. Основні показники розвитку туризму в країнах Європейського туристичного регіону на початку XXI століття Актуальні проблеми країнознавчої науки: матеріали V Міжнародна наук.-практ. Інтернет конференція, 2017., С. 48-52. URL: <https://internationalconference2014.wordpress.com/2017/05/11>. (Дата звернення до ресурсу – жовтень 2020).
3. Кузишин А. В. Міжнародний туризм: навч. посібник. Тернопіль: Вектор, 2016. 204 с.
4. Кузишин А. В. Міжнародний туристичний бізнес. Навчальне видання. Тернопіль: ТНПУ імені В. Гнатюка, 2019. 146 с.
5. Снігур. К.В. Динаміка чисельності міжнародних туристичних прибуттів до країн Європи/ «Ефективна економіка», 2019. № 10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7233> (Дата звернення до ресурсу – листопад 2020).
6. Погода Н.В., Розметова О.Г., 2018: Сучасний стан туристичного ринку України: оцінка та перспективи розвитку / «Ефективна економіка», 2018, № 10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6608> (Дата звернення до ресурсу – листопад 2020).
7. Kuzyshyn A. Assessment of tourism flows within the territory of Ukraine from the point of view of sustainable tourism development. Tourism of the XXI century: Clobal challenges and civilization values: II International scientific and practical conference (Kyiv, June 01, 2020). – Kyiv: KNUTE P. 578-589.

Павлішен В.

магістрантка II курсу

спеціальності 106 Географія

Науковий керівник – проф. Заставецька Л. Б.

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ ЯК ПРИВАБЛИВА ТУРИСТИЧНА ДЕСТИНАЦІЯ

Вступ. Наша держава велика і різнобарвна туристична країна яку кожного року відвідують мільйони туристів як з України так і за кордоном. На території нашої Батьківщини розвиваються фактично усі види туризму. Ми маємо добре представлені пізнавальний і оздоровчий